

# ЗОРНИЦА

## СЕДМИЧЕНЪ ВЪСТНИКЪ.

Година 1.

ЦАРИГРАДЪ, ПЕТЪКЪ, ДЕКЕМВРІЙ 24, 1876.

Брой 52.

### ИЗВѢСТІЕ.

#### СЕДМИЧНА ЗОРНИЦА.

«Зорница» ще ся издава прѣзъ и-  
дущъ-тъ годинъ на сѣщъ-тъ цѣнъ,  
т. е. едно бѣло меджидіе и половина.  
Спомоществованія ся примать вся-  
кога, но трѣба да ся прѣдплащатъ само  
до край-тъ на Іуній или до край-тъ  
на Декемвріѣ.

Спомоществованія можтъ да ни ся  
пращатъ въ полицѣ, въ групѣ, въ по-  
щенскы тимбры и въ кайме; но пона-  
стоящему цѣна-та на вѣстникъ-тъ въ  
тимбры е 32 гроша и въ кайме 40  
гроша. Лира-та ся пріима за 103 гр.

Въ мѣста-та дѣто имама настоятели  
цѣна-та за частны лица, които искатъ  
да имъ ся испраща листъ-тъ въ особнѣхъ  
връскѣ, ще е 5 гроша повече за вся-  
коя връскѣ. Въ случай, обаче, дѣто  
5 или повече листове ся испращатъ въ  
еднѣхъ връскѣ, не ще ся изискватъ 5-тъ  
гроша въ прибавленіе, ако и да има  
другъ настоятель въ сѣщо-то мѣсто.

Спомоществованія-та въ всякой  
случай трѣба да ся прѣдплащатъ.

Това правило ще ся държи строго.  
Всякой, който иска, може да стане  
настоятель; и който ни събере и ис-  
прати десетъ или повече спомощество-  
ванія, има право да задържа за себе  
си сдѣхъ десетъ часть.

Освѣнъ десѣтъ-тъ, ный ще испра-  
щамы по единъ особенъ листъ на всякой  
настоятель, които ни испрати повече  
отъ 10 спомоществованія, по два на  
всякой който ни испрати повече отъ  
25, по три на всякой който ни испра-  
ти повече отъ 50, и по чѣтыри на  
всякой който ни испрати повече отъ  
100 спомоществованія.

За да знаемъ колко листове да по-  
чнемъ да печатимъ прѣзъ идущъ-тъ  
годинъ, ный молимъ всякого едного  
отъ настоятели-тъ си да ни яви най-  
късно до Рождество Христово, около  
по колко листове той ще иска.

Писма за Зорницѣ трѣба да ся ис-  
пращатъ до Редакціѣ-тъ въ Амери-  
канъ-Ханъ, и въ всякой случай трѣба  
да ся прѣдплащатъ, защото другоаче  
тъ не ще ся примать.

#### МѢСЕЧНА ЗОРНИЦА.

Мѣсечна-та Зорница, която е едно  
періодическо списаніе назначено осо-  
бно за млади-тъ, ще слѣдва да ся из-  
дава и прѣзъ идущъ-тъ годинъ. Цѣна-  
та ѣ за еднѣ годинѣ ще е 5 гроша  
чисти пары, т. е. една четвъртъ отъ  
бѣло меджидіе. Горѣспоменѣти-тъ за-  
копи за Седмичнѣ-тъ Зорницѣ ся от-  
носятъ и за Мѣсечнѣ-тъ.

Д-ръ Ригсъ ще слѣдва да доставя  
по еднѣ пѣсенъ заедно съ ноты-тъ за  
всякой брой.

Первый-тъ и второй-тъ броеве на  
Зорницѣ за 1877 ще ся испращатъ  
само на онѣзи които сѣ поржчали вѣст-  
никъ-тъ.

Слѣдъ първы-тъ два броя не ще ся  
пращатъ никаквы листове на никого  
отъ когото не сѣ ся пріели спомоще-  
ствованія-та напълно, най-малко за  
шестъ мѣсеци; нито ще ся пращатъ  
нѣкому повече листове отъ за кол-  
кото той е прѣдплащилъ.

Извѣстѣямы на всички, които не  
ни пращатъ спомоществованія-та на-  
пълно, че не ще почнемъ да имъ пра-  
щамы листове додѣ не пріемемъ о-  
статѣкъ-тъ или додѣто не прѣмине  
доволно врѣме, което да ся посрѣтне  
съ недоплатены-тъ имъ пары. Ако  
бы нѣкой да не получава листове-тъ,  
които е поржчалъ, той нека прѣсѣмѣ-  
тне добръ дали е пратилъ стойностъ-  
тъ напълно споредъ цѣнъ-тъ въ из-  
вѣстіе-то.

Никаквы други тимбры (пулове)  
освѣнъ пощенскы не ся примать.

#### РОЖДЕСТВО ХРИСТОВО.

Прѣди 1876 години нѣколко овчари  
близо при Вилеємъ сѣ пазыли стада-  
та си нощемъ. Внезапно една небесна  
свѣтлина гы огрѣва, и Ангелъ-тъ Го-  
сподень имъ ся появява. Тѣ ся упла-  
шавать твърдѣ много отъ това явленіе,  
но Ангелъ-тъ имъ казва: «Не бойте ся,  
защото ето благовѣстѣявамъ ви радость  
гольмѣ, която ще бѣде на всички-тъ  
людіе. Защото днесъ ся роди вамъ, въ  
градъ-тъ Давидовъ, Спаситель, който  
е Христосъ Господь. И това ще бѣде  
вамъ знаменіе: ще намѣрите младенецъ  
повитъ, сложенъ въ яслы-тъ. И внеза-  
пно съ Ангелъ-тъ наедно намѣри ся  
множество войска небесна, които хва-  
ляхъ Бога и говоряхъ: Слава въ вы-  
шнихъ Богу, и на земѣ-тъ миръ, въ  
человѣцы-тъ благоволеніе».

Всемирна-та Церква трѣба често съ  
благовѣстіе да размысли върху това  
чудно описаніе на пай-чудесно-то съ-  
бытіе въ исторіѣ-тъ на человѣческый-  
тъ родъ.

Достоабѣлжително е колко дълбо-  
ко сѣ ся интересували Ангели-тъ въ  
рожденіе-то на Христа. Единъ Ангелъ  
вече бѣше ся появилъ на Захарія и му  
бѣше извѣстилъ рожденіе-то на Іоанна  
Кръстителя, който щѣше да приготви  
пѣтъ-тъ за Іисуса Христа; Ангелъ-тъ  
Господень вече бѣше ся появилъ на  
Маріѣ и ѣ бѣше извѣстилъ че тя ще  
роди сынь, който ще ся нарече сынь  
на Всевышняго; и когато Ангелъ-тъ  
Господень ся появи на овчари-тъ и имъ  
извѣсти гольмѣ радость, внезапно съ  
него ся появи едно множество небе-  
сна войска, които хваляхъ Бога и го-  
воряхъ: Слава въ вышнихъ Богу, и на  
земѣ-тъ миръ, въ человѣцы-тъ благово-

леніе. Ако Христосъ и да е единчкый-  
тъ спаситель на когото трѣба да ся  
уповавамы за спасеніе-то си, пакъ мо-  
жемъ да ся насърчимъ и да ся утѣ-  
шимъ когато си помислимъ че ангел-  
скы-тъ воинства не сѣ равнодушны  
къмъ насъ, и че тѣ ся радватъ въ вси-  
чко, което Спаситель-тъ прави да ны  
избави отъ грѣхове-тъ ни и да ны на-  
прави достойны за тѣхно-то блаженно  
общество.

Забѣлжително е че небесно-то во-  
инство не ся е появило на философы-  
тъ въ Грѣцѣ или въ Римъ, нито пакъ  
на книжници-тъ и фарисей-тъ въ Іе-  
русалимъ, но на смиренны-тъ Виле-  
емскы овчари. Ако и да не е писано  
въ Евангеліе-то защо Господь е прѣд-  
почелъ да прати Ангелъ-тъ си на тѣхъ,  
вѣроятнѣ е че тѣ сѣ были смиренни и  
набожны человѣци, които сѣ ся надѣ-  
вали за появленіе-то на истиннаго  
Мессія да гы избави отъ грѣхове-тъ  
имъ, и слѣдовательно тѣ сѣ были по-  
добръ пригтовени да пріемать такова  
извѣстіе, нежели книжници-тъ и фа-  
рисей-тъ, които сѣ ся насѣвали за  
нѣкой великъ народенъ освободитель,  
и които быхъ прѣзрѣли отроче-то въ  
ясль-тъ. «Богъ ся противи на гордели-  
вы-тъ, а на смиренны-тъ дава благодать».  
Въ всички-тъ врѣмена той ся е крылъ  
отъ онѣзи които гордо сѣ ся упова-  
вали на своѣ-тъ си мѣдрость; но  
той вынуждъ ся е открывалъ на онѣзи  
которые искренно сѣ искали да го по-  
знаѣтъ, и негова-та тайна вынуждъ е  
была съ онѣзи които му ся боѣтъ.

Ный трѣба да забѣлжемъ още  
колко искренно е было положеніе-то  
въ което Іисусъ Христосъ ся е появилъ  
на земѣ-тъ. Той ся е родилъ не въ  
единъ палатъ, но въ единъ оборъ (а-  
хѣръ); той не ся считаше за сынь на  
нѣкое знаменито лице, но на единъ  
дѣрводѣлецъ; той бѣ дѣйствительно сынъ-  
тъ на еднѣ смиреннѣхъ дѣвицѣ. Той  
ся е смирилъ за да бы ный да ся въз-  
высимъ; той е станѣлъ сиромашъ за  
да бы ный да ся обогатимъ съ него-  
въ-тъ сиромашіѣ; и той ся е появилъ  
въ такова смиренно положеніе за да  
бы могълъ да разумѣе всички-тъ ис-  
кушенія и страданія на человѣцы-тъ,  
и за да бы могълъ да съчувствува на-  
пълно съ тѣхъ.

Ный трѣба да забѣлжемъ найпаче  
великъ-тъ радость, който ангелъ-тъ  
извѣстилъ на овчари-тъ: *Днесъ ся ро-  
ди вамъ Спаситель.* Человѣци-тъ и-  
мать нуждѣ отъ много нѣща, но тѣ  
вынуждъ сѣ ся нуждаели най-много отъ  
единъ Спаситель. Тѣ имать нуждѣ отъ  
учители, които да имъ излагать есте-  
ство-то и законы-тъ на този свѣтъ,  
но тѣ сѣ ся нуждаели още повече отъ  
единъ божественъ учитель, който да  
имъ открие естество-то и законы-тъ  
на бѣдѣщый-тъ свѣтъ. Тѣ имать нуж-

дѣ отъ прѣобразователи, които да прѣ-  
образувать общественны-тъ и граж-  
данскы-тъ имъ учрежденія; но тѣ и-  
мать още по-гольмѣ нуждѣ отъ единъ  
божественъ прѣобразователь, който да  
прѣобразува себелюбivy-тъ имъ и раз-  
вратены-тъ имъ сѣрдца. Человѣци-тъ  
имать нуждѣ отъ земны пріатели, кон-  
то да гы утѣшавать въ сѣрѣбъ-тъ имъ  
и да имъ помагатъ въ врѣме на нуж-  
дѣ; но тѣ ся нуждаѣтъ още повече  
отъ единъ Божественъ Утѣшитель, кой-  
то да проумѣва частны-тъ имъ нужды  
и особенны-тъ имъ искушенія, и кой-  
то да спасе всички, които ся упова-  
вать на него. Прѣди всичко, человѣци-  
тъ имать нуждѣ отъ единъ Спаситель,  
който да гы избави отъ грѣхове-тъ  
имъ, да гы примири съ Бога и да имъ  
придобые вѣченъ животъ. Прочее, не е  
чудно че когато ангелъ-тъ извѣстилъ  
на овчари-тъ рожденіе-то на еднѣхъ  
Спаситель, който щѣше да извърши  
всичко това, той казалъ: «Азъ ви бла-  
говѣстѣявамъ гольмѣ радость.»

Ный трѣба да забѣлжемъ наконецъ  
че ангелъ-тъ е объявилъ че това бла-  
говѣстіе не е было само за овчари-тъ,  
но за всички-тъ людіе. Ако повече  
отъ 18 вѣкове и да сѣ ся измѣнили  
откато овчари-тъ сѣ чули това радо-  
стно благовѣстіе, сѣщо-то днесъ ся  
прогласява за насъ, и ный трѣба да си  
радваемъ, че и за насъ ся е родилъ е-  
динъ Спаситель. Когато смы смутени  
отъ противоположны-тъ въззрѣнія на  
учены-тъ, ный можемъ да пріемемъ у-  
ченіе-то на Іисуса, което ще ны упѣ-  
ти къмъ вѣчный-тъ животъ. Когато  
смы притѣснени съ свѣтскы грыжы, о-  
бременени съ сѣтрѣби, и изложени на  
искушенія, ный можемъ пакъ да сярад-  
ваемъ, защото Божественный-тъ Спаси-  
тель е посрѣдъ насъ, който забѣлжѣва  
всичкы-тъ ни обстоятелства, и дълбо-  
ко съчувствува съ насъ въ всички-тъ  
ни страданія, и който ще подкрѣпи и  
утѣши всички онѣзи които ся упова-  
вать на него. Нека и ный както ов-  
чари-тъ да хвалимъ и да славимъ Бо-  
га, за дѣто е пратилъ Сынь-тъ си да  
ны освободи отъ грѣхове-тъ ни, и на  
него радостно да посвятимъ всичко що-  
то имамы.

Отдавай добро за зло.

Не бой ся когато дѣйствуешь спра-  
ведливо.

Лѣжа-та е порокъ на низскы умове.  
Мѣчны нѣща сѣ лесны за трудолю-  
бivy-тъ.

Гнѣвъ-тъ прави мнозина да сѣ бе-  
зумны.

Отбѣгнувай отъ опова което осжж-  
дашь у други-тъ.

Молитва-та е главный-тъ прѣдпази-  
тель противъ грѣхъ, искушеніе и за-  
лужденія.

## ЗА МАЙКЫ-ТЪ.

Надѣвамы ся че пѣсень-та, коѣто обнародвамы тѣзи седмица вмѣсто друго писмо, ще ся приеме добръ отъ майкы-тѣ. Тя прѣдстави единъ Еврейскъ майкѣ, която отива при Исуса Христа, когато той бѣше на земѣ-тѣ, да го моли да благослови неѣ и чада-та ѣ.

Тѣ пѣмаха никакъ тѣлесна болестъ, но майка имъ Анна усѣщаше че тѣ имаха нуждѣ отъ душевно исцѣленіе, и затова тя ся трудяше да намѣри Исуса, който имъ пріе съ пѣжно съчувствіе и благослови чада-та ѣ. Ако да знаехмы че сѣщій Исусъ минуваше прѣзъ наши-тѣ улици, не щѣхмы ли и ний да прибѣрзѣмы да отидемъ при него съ дѣца-та си? Но Исусъ Христосъ е истый вчера, днесъ и въ вѣки, и той самъ казва: «Който иде при мене, нѣма да го испѣдѣ.» Той призовава всички, но кой има такава нуждѣ отъ негово-тѣ помощъ, какъто иматъ майкы-тѣ?

## ДОБРЫЙ-ТЪ УЧИТЕЛЬ.

## 1.

Анна рече, «Добрый-тѣ Учитель  
Отъ отвѣдъ Иорданъ е дошелъ,  
На слѣпы-тѣ зрѣніе дава,  
Много болны Той е исцѣлилъ.  
Сега тѣзи чада завождамъ,  
Най малкъ-тѣ драгъ Есѣиръ,  
Самуила, Рахиль и Ивана,  
Да ги види Учитель-тѣ съ миръ.»

## 2.

Мѣжъ ѣ Паѣанъ съ любовь ся усмихна,  
И на думы-тѣ ѣ отвѣща,  
«Освѣтъ единъ майкѣ пристрастна,  
Кой бы могълъ да мысли това?  
Ако бѣхъ дѣца-та ни болны,  
Или прокажены, тогасъ  
Добръ бы было да ги посимъ  
При добрый-тѣ Учитель завчасъ.»

## 3.

Не, не, не мя спирай, Паѣане;  
Усѣщамъ азъ тѣжкъ товаръ;  
На учитель-тѣ ако го кажѣ,  
Той е като добъръ овчаръ;  
Рѣцѣ-тѣ си той ако тури  
На пѣкое дѣте на главѣ,  
Ще го слѣдува благословеніе,  
Дѣто и да иде, всегда.

## 4.

Отиде тѣй мила-та майка  
Прѣзъ Иудины-тѣ планины,  
Съ Рахиль между два-та ѣ брата,  
И Есѣиръ во обятія-та ѣ,  
Съ мнозина дошли да го слушать,  
Или за да ся исцѣлятъ,  
Ревнително бѣрза прѣдъ всички,  
Наближава и тя къмъ Спасѣ-тѣ.

## 5.

Петръ рекъ, «Защо да въспирашъ  
Учителя съ тѣзи дѣца?  
Ты знаешъ че отъ заранъ до вечеръ  
Исцѣлява и учи всегда.»  
Но Господъ рече, «Оставѣте  
Дѣца-та да дойдѣтъ при менъ;  
И който при мене дохожда  
Спасенъ е и благословенъ.»

## 6.

И малкъ Есѣиръ Той пригърна,  
Зѣ Рахиль върхъ колѣнѣ-тѣ си;  
Върхъ главы-тѣ на двама-та брата  
Рѣцѣ-тѣ си съ благость тури:  
Та благослови ги, и мило  
Прѣдъ всички-тѣ казваше Той,  
«На такъвыи е царство небесно,  
И ся грижи за тѣхъ Отецъ мой.»

## 7.

Олекчи ся и тѣжно-то сърдце  
На майкѣ-тѣ Анна тозъ часъ  
Отъ вси-тѣ си грижи и скърби,  
Като чу Исусовъ-тѣ гласъ.  
Отъ думы-тѣ му новѣ силѣ  
За вси на живота тѣла  
Тя зѣ, и отиде съ веселье  
Съ любезны-тѣ си у дома.

ИСУСЪ ХРИСТОСЪ Е БЫЛЪ  
БОЖЕСТВЕНЪ УЧИТЕЛЬ.

(Продълженіе).

3) *Ученія-та, които Исусъ Христосъ е училъ, сѣ были даже по-извѣстны отъ начинъ-тѣ, по който той ги училъ.*

Врѣме-то не ни позволява да разгледамы всичко което Исусъ е училъ — прѣвсходны-тѣ му нравственны наставленія и чудно-то му изложение на гражданскы-тѣ, общественны-тѣ и домашны-тѣ длѣжности — и затова трѣбва да ся задоволимъ да изложимъ само великы-тѣ основны истины и да забѣлѣжимъ какъ тѣ сѣ ся отличавали отъ ученія-та на всички-тѣ други древни учители.

Исусъ Христосъ ся е отличилъ отъ други-тѣ учители по това, че само той е открилъ на свѣтъ-тѣ драгоценность-тѣ на всякой человекъ отъ какъто народъ и отъ какъто сѣсловіе да е той.

Той е училъ че прѣвсходство-то и достоинство-то на человекъ не състоятъ, главно, нито въ народность-тѣ му, нито въ чинъ-тѣ му, нито въ вѣщественно-то му състояніе, нито даже въ высокы-тѣ му познанія, но въ само-то му естество. Той е училъ че стойность-та на человекъ не състои въ онова което той има, но въ онова което той е; и че върховность-та му не произлази отъ чинъ-тѣ му, но отъ характеръ-тѣ му. Тѣзи истина, обаче, не ся е припознавала тогава нито въ Иерусалимъ, нито въ Атинѣ, нито въ Римъ. Иудейскы-тѣ книжници сѣ почитали само опѣзи, които сѣ были отъ Еврейскы-тѣ народъ — сынове-тѣ Авраамови; но Исусъ имъ е казалъ: «Не наченувайте да думате въ себе си: отца имамъ Авраама; защото казвамъ ви, че Богъ може отъ тѣзи камъни да въздигне чада Аврааму», Лук. 3: 8. Грыци-тѣ сѣ почитали само учены-тѣ и образованы-тѣ; но сѣ прѣзирали просты-тѣ и необразованы-тѣ, и твърдѣ малко сѣ ся грижили за просвѣщеніе-то имъ. Исусъ Христосъ, обаче, и словомъ и дѣломъ е училъ че колкото простъ и невѣжа и да е человекъ, той пакъ е отъ такава голѣмѣ стойность, щото най-усърдны-тѣ и най-постоянны-тѣ старанія трѣбва да ся полагаютъ за просвѣщеніе-то му.

Римскы-тѣ законодатели не сѣ почитали всички-тѣ человекы, но само Римскы-тѣ граждане. Тѣ сѣ наричали всички-тѣ други человекы варвары, способни само да имъ бѣдѣтъ роби.

Отъ всички-тѣ учители въ Иерусалимъ, въ Атинѣ и въ Римъ само Исусъ Христосъ е училъ драгоценность-тѣ на всякой человекъ, былъ той робъ или свободенъ, слуга или господарь. Исусъ е былъ първыи-тѣ да учи великѣ-тѣ истины, която е приносила такъвъ славенъ плодъ прѣзъ 18-тѣ вѣкове, сир. че всякой человекъ е неисказанно драгоцененъ, защото той е человекъ, т. е. защото той има онова человеческо

естество, което най-напрѣдъ ся е образувало по подобіе-то Божіе и което може пакъ да ся въздигне на това божественно подобіе, и за това колкото бѣденъ, или невѣжа, или инертъ и да е станѣлъ человекъ-тѣ, най-постоянны-тѣ старанія трѣбва да ся полагаютъ за негово-то въздиганіе и душе-спасеніе. Ако Исусъ Христосъ да не бѣше училъ никоѣ другъ истинѣ освѣтъ тѣзи, той пакъ трѣбваше да ся припма за най-великый-тѣ учитель и благодѣтель на человеческы-тѣ родъ.

Исусъ Христосъ ся е отличилъ отъ други-тѣ учители и по това, че той е открилъ на свѣтъ-тѣ въ какво състои драгоценность-та на человеческо-то естество. Той не е прѣзиралъ тѣло-то съ чудно-то му устройство, нито умъ-тѣ съ удивителны-тѣ му силы, но той е училъ че прѣвсходство-то на человекъ състои, прѣди всичко, въ нравственно-то и въ духовно-то му естество. Той е дошелъ да открие на человекы-тѣ онова, което тѣ сами трѣбваше да знаѣтъ, сир. че тѣ сѣ надарени съ едно нравственно естество; той е дошелъ да напомни на человекы-тѣ онова, което тѣ никога не трѣбваше да забравятъ, сир. че тѣ иматъ душѣ. Когато Христосъ ся е появилъ на земѣ-тѣ, тѣзи велика истина е была почти непозната, или почти забравена. Человекы-тѣ сѣ были толкова заняты да ся грыжатъ за тѣла-та си или да обработватъ умове-тѣ си, щото души-тѣ имъ сѣ были почти съвсѣмъ прѣнебрежѣны. Нѣкои философи сѣ философували за душѣ-тѣ, но тѣ не сѣ могли да достигнатъ до нѣкои положителны убѣжденія за неѣ, и слѣдовательно тѣхны-тѣ ученія не сѣ направили никакво впечатленіе върху народъ-тѣ. *Народъ-тѣ е живѣлъ тѣй като да не ималъ душѣ.* Христосъ е дошелъ да събуди человекы-тѣ отъ тѣзи духовнѣ безчувственностъ. Той, като дошелъ, прогласявалъ: Душа-та! Душа-та! Той е утвърдилъ прѣвсходность-тѣ ѣ стойность; той е говорилъ много за опасность-тѣ на коѣто тя е была изложена, и съ усърдіе е пыталъ: «Какво ся ползува человекъ, ако всички-тѣ свѣтъ спечали, а душѣ-тѣ си отщети? Или какво ще даде человекъ за размѣнъ на душѣ-тѣ си?» Мат. 16: 26.

Исусъ Христосъ е прогласилъ безсмертіе-то на душѣ-тѣ. Върху този прѣдмѣтъ философи-тѣ бѣхъ ся прѣпирали много; но понеже не можахъ да убѣдятъ себе си напълно, тѣ не можахъ да убѣдятъ други-тѣ.

Исусъ Христосъ е прогласилъ и други истинѣ не по-малко важна и осезателна, сир. отговорность-тѣ на душѣ-тѣ прѣдъ Бога за всичко щото прави, за всичко щото говори, и даже за всичко щото мысли. Единъ отъ най-отличны-тѣ Американскы мѣжѣ, Даниѣлъ Вевстеръ, когато ся попыталъ отъ единъ пріятель, коя е най-впечателна-та отъ всички-тѣ истины, отговорилъ: *отговорность-та на человекъ прѣдъ Бога.* Исусъ Христосъ е училъ тѣзи истинѣ ясно и положително. Той вынѣгъ ся е трудилъ да впечатли върху умове-тѣ на человекы-тѣ, че Управитель-тѣ на вселеннѣ-тѣ наблюдава всички-тѣ имъ дѣла, слуша всички-тѣ имъ думы, и съзира най-тайны-тѣ имъ помышленія. Той постоянно е утвърждалъ че Богъ ще докара на сѣдъ дѣла-та имъ, думы-тѣ имъ и даже помышленія-та имъ, и че ко-

нечно-то и вѣчно-то назначеніе человекы-тѣ ще ся опрѣдѣли отъ зи сѣдѣ, Мат. 12: 36. 25; 14—15 (Слѣду).

ЦѢЛЬ ВЪ ЕСТЕСТВО-ТО.  
2.

Въ членъ-тѣ си върху този прѣдмѣтъ помѣстенъ въ 45-й брой на Зорницѣ ный видѣхмы че въ наведенность на земнѣ-тѣ ось има отличны на единъ прѣдначертанъ планъ. Сега да разгледамы нѣкои други нѣя въ естество-то.

Ако бѣхте попытали най-умныи древнѣ философи, коя е причина на день-тѣ и на нощъ-тѣ, той казалъ че тя е движеніе-то на слѣно около земѣ-тѣ ведѣждѣ часа. Днесъ най-малкый-тѣ ученици каже че тя е въртѣніе-то на зѣтѣ около ось-тѣ си ведѣждѣ въ врѣме.

Ний ся пытамы: това ежедневи движеніе случайно ли е или съ цѣль?

Нека разгледамы какъ щѣхъ бѣдѣтъ слѣдствія-та ако това движеніе да не ставаше така.

Да прѣдположимъ че земя-та ся върти около слѣнце-то както сега, безъ да ся върти около ось-тѣ си пакъ щѣше да има денонощіе, но сто да бѣде ведѣждѣ въ 24 часа щѣше да има единъ годинѣ отъ изгрѣваніе на слѣнце-то до друго. Ето день отъ 6 мѣсецы, обаче, послѣдъ отъ единъ нощъ отъ сѣщѣ-тѣ дѣла щѣше да бѣде много гибеленъ. Въ такъ случай повечето отъ животны-тѣ и растения-та щѣхъ да ся погубятъ, но по-право да кажемъ, не быхъ могли съществувать. Прѣзъ 6-мѣсеци нощъ земя-та щѣше да ся лиши отъ свѣтлинѣ-тѣ и отъ топлинѣ-тѣ на слѣнце-то, и една такава нощъ бы губила ствѣршенно растения-та на зѣратны-тѣ и умѣренны-тѣ поясы, да казвамы нѣщо за погубваніе-то на животны-тѣ.

Отъ други странѣ събрана-та толика на на 6-мѣсечный-тѣ день щѣше стане неспособна.

Да прѣдположимъ още че земя-та не застойчива, т. е. че тя не ся врти около слѣнце-то нито около ось-тѣ си, слѣдствія-та щѣхъ да бѣдѣтъ еднакво лошы. Една-та ѣ половина не да бѣде въ постояннѣ темнотѣ покрита съ вѣченъ ледъ, а други щѣше да бѣде постоянно изложена на непереносимѣ-тѣ жегѣ на слѣнце. Прочее, настояща-та наредба на зѣженія-та на земѣ-тѣ е толкова кустна, щото праведно можемъ да заключимъ че тя е была назначена за онова което тя извършва то добръ.

Въ неравно-то расподѣленіе на щѣ-тѣ и на водѣ-тѣ върху земнѣ повѣрхность ный видимъ единъ прѣдначертанъ цѣль за добро-то на человекы-тѣ.

При първъ погледъ на ся видѣма голѣмо расточеніе за дѣто голѣма-та часть отъ земно-то е покрита съ водѣ. Но ако разсѣемъ по-дѣлеко, ще видимъ че това го мо количество отъ воднѣ-тѣ покрыва е нужно да направи земнѣ обитаемѣ. Дѣждѣ-тѣ, на който длѣжимъ за плодородность-тѣ на мѣ-тѣ, дохожда отъ облацы-тѣ. То тѣглатъ влагѣ-тѣ си отъ океаны. Ако океанъ-тѣ да бѣше много малкъ, или суша-та на земно-то бѣ



